

Sygn. akt VI Gz 103/17

POSTANOWIENIE

Dnia 12 maja 2017 r.

Sąd Okręgowy w Toruniu Wydział VI Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Zbigniew Krepski

po rozpoznaniu w dniu 12 maja 2017 r. w Toruniu

na posiedzeniu niejawnym w postępowaniu uproszczonym

sprawy z powództwa(...) sp. z o.o. w T.

przeciwko (...) sp. z o.o. w W. (poprzednio (...) sp. z o.o. w T.)

o zapłatę

na skutek zażalenia powoda od postanowienia Sądu Rejonowego w Toruniu z dnia 22 lutego 2017 r., sygn. akt V GC 130/16

postanawia :

uchylić zaskarżone postanowienie

albowiem

rację ma powód podnosząc w zażaleniu, że Sąd Rejonowy w Toruniu jest sądem właściwym do rozpoznania niniejszej sprawy w świetle klauzuli prorogacyjnej zawartej w § 18 ogólnych warunków umowy w zakresie usuwania odpadów z nieruchomości przez (...) sp. z o.o. w T. z dnia 8 października 2007 r. stanowiących integralną część łączącej strony umowie nr (...) z dnia 20 marca 2001 r.-aktualizacja z dnia 30 lipca 2008 r. Jak wynika bowiem z powyższego postanowienia § 18 owu: „Strony ustalają, że właściwym do rozstrzygnięcia ewentualnych sporów jest sąd powszechny właściwy dla siedziby Zleceniobiorcy” Jest zaś poza sporem, że siedziba powodowej spółki będącej zleceniobiorcą znajduje się w T..

Należy podkreślić w tym miejscu, że zasadą jest, że określona przez strony w umowie właściwość miejscowa jest właściwością wyłączną. Oznacza to, że eliminuje ona każdą inną właściwość, jeżeli jest to właściwość ogólna lub przemienna (postanowienie SN z dnia 29 listopada 1982 r., I CZ 98/82, LEX nr 8496). Wprawdzie właściwość umowna nie jest właściwością wyłączną, gdy strony w umowie postanowią, że wskazany przez nie sąd będzie właściwy przemiennie (a nie wyłącznie), bądź powód złoży pozew w elektronicznym postępowaniu upominawczym (obecnie należy ono do właściwości Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie VI Wydziału Cywilnego). Jednakże brak zastrzeżenia w umowie prorogacyjnej, że strony umawiają się o właściwość przemienną powoduje, że będzie ona miała charakter właściwości wyłącznej (E. Stefańska, komentarz do art. 46 k.p.c., Wolters Kluwer 2015).

Uwzględniając zatem zażalenie powoda należało uchylić zaskarżone postanowienie na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c.

O kosztach postępowania zażaleniowego rozstrzygnie Sąd Rejonowy w orzeczeniu kończącym sprawę w instancji stosownie do art. 108 § 2 k.p.c.

(...)

(...)

(...)

- (...)

- (...)

(...)

(...)